

եւս քանի մը սակաւագիւտ և հետաքրքրական ձեռագիրներ, որոնց մէջ անուանի է հատոր մը թ. գարուն գրուած, Հարիբը յիսուն հատորի շափ ալ տպագիր: Ակեղեցոյ մէջ և քովերը բազմաթիւ գերեզմաններ կոն որոնց տապանաքարերուն գրաւ տեղ անուանի մարդկանց անուններ ալ կը Կարգացոյին: Այսինքն Բանակ, յիօթաբիէն զատ՝ յունական եկեղեցւոյն պատրիարքներ, որ այս վերջին գարուն մէջ ապրած են: Տիմոթէոս՝ 1622ին մեռած, Կիւրեղլ. Ա. Կըրտացին՝ հինգ անգամ պատրիարք եղած է 1622էն 1641 մէջ: Պարթէնիսոն թ. Պարթէնիսոն Գ. որ վեց տարի միայն պատրիարք եղած է, և մեռած է 1655ին, Կալինիկոն թ. մեռած է 1702ին, Գարբիէլ Գ. 1707ին, Բէսէլիէլ թ. 1756ին: Շատ մը վանահարը Թաղուած են, այս պատրիարքաց գերեզմանաց բոլ:

Դպրոցէն քիչ մը հետաւ, իուսաց գերեզմանաւ մօտ, տապան մը կայ որ գերեթէ վիպասանական պատմութիւն մը ունի, և շատ պարմանալի կուռայ, հին Բիւզանդիոնի յիշատակներէն գուու ելլելն վերը՝ այն աեղերը գանուելը. Անդզիացի գեսասանին գերեզմանն է. Պարոն Եղուարդ Պարսն կամ Պարտն անուամբ. այս երկրորդ գեսասանի է Մեծին Բրիտանիոյ թագաւորութեան բարձրագոյն Դրան քով: Անդզիացոյ թագուհուոյն մեծապատիւ, և պերճապայծառ ճարտարախոսը, ինչպէս որ լուսներէն գրուած է գերեզմանաբարին վրայ, մեծին նզի սարեթի ներկայացուցիչը Սուլթան Մուրատ թին՝ և Սուլթան Մէհմէտ Գին ժամանակ: Այս վերջին Սուլթանին հետ գնաց Հունգարիոյ պա-

տերազմին 1596ին, Ի վերին Հունգարիո Ակրիայի և Խորութաստանի մէջ Պանիսայի առան, ուր Գաղղրացի Միլքենս գուքըսը, այնշափ երեւելի եղաւ քրիստոնէից բանակին մէջ: Սըր Պոլիս գարծաւ երեստասարդ քաղաքագէտն՝ հիւանդացաւ հիւանդասիւ, և ոչ ինչպէս որ կ'ըսեն ժամանակիւ, որ Պոլսոյ մէջ շատ ջարդ ըրաւ այն տարին և որ մէկ տարուան մէջ, տասնըսիթը իւնանուցի, Ուութանին քոյրերը և շատ մը իրենց ազատիններէն մեռան: Պոլսոյ մէջ ուր ժամանակ մը շատ կը պատահէր ժանտափար այս ամենէն զարհուրելին եղած է: Մեռելուկն ըսութիւն մը պատած էր այն ընդարձակ քաղըն մէջ, և միայն ննդանոթի ձայները կը լսուեին, զոր ժամանակ ժամանակ կ'արձակէրն ողը մաքրելու համար. Պարսն ծանր վիճակի մէջ, Խալիֆին վանքը ուղեց փոխադրուկիւ, ուր որ օգը աւելի մաքուր էր: Զերցաւ առողջանալ և միաւ յունուարի մէջ 1597ին երեսունը հինգ տարուան, զոր եկեղեցւոյն քովը թաղցին, մեծ կրակէն առաջ որով վանքը կործանեցաւ: Վանըն երկրորդ նորոգութեան ասեն որ Խրիստանի ծինի ծախքովը եղաւ, գերեզմանական քարը՝ որունիքայ կառ տապանագիրը, ադիտար եկեղեցւ շնորհեանը գործածեցին և վանքին գըրան մը վրայ դիմն այս պատմական քարը: Վերը ըր նորէն զետեղուեցաւ անդզիացի գեսապանին գերեզմանին վրայ: Իւր ազգատոհմին նշանն՝ որ է երեք եղջերուի գլուխ, որուն տակը փորս գրած է տապանագիրը, գեռ աղէկ պահուած է:

Շարայարելի

Լ Ո Ւ Ս Ն Թ Ա Գ.

(Տիս յէջ 141)

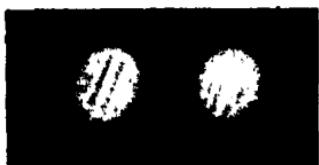
Այց նոյնը չեմք կրնար ըսել լուսնիթագի համար, այս մեծ գունսուր կը տարբերի մերինէն ամենայն դիմօք. նա 41 անգամ աւելի լայն է տրամադրծով և 1280 անգամ աւելի մեծազանդուած, դարձեալ նա յամրաքայլ տարուան մէջ շրջան մը կ'ընէ՝ որ 42 անգամ մերինէն մեծ (իւր 4 տարին հաւասար է մեր տանսերիու տարուան),

և հինգ անգամ աւելի հեռաւորութեամբ քան ինչ որ մենք արեկն. այնպէս որ կերպոն աստղէ լնդումնած լրցն ու լներմութիւնն 25 անգամ նուազ է քան զմերին. ասկէց զատ հեռագէտով քննուած իւր կերպարանիքը կը ցուցնէ մեզ՝ որ իւր մակերեսոյթը մեր երկրի ոչ պնդութիւն և ոչ հաստատութիւնն ունի, և թէ իւր մթնո-

լրտն անցուղաբձ է բուռն հոսանաց , և խիտ գոլորշիք կը պատեն գրեթէ ամենուստեր մեծ մոլորակին բուն զանդուածը : Շատ հաւանակուն է՝ թէ նա իւր նախկին վիճակին մէջ է , և ունի խիստ ջերմութիւն իւր մակերևութին վրայ , և կը հակակուէ մոլորակը պատող մի՞նորորտին խաւերու ահագին ճնշման , որով և անտարակոյս նա շատ թերի է կենաց կարեոր հանգամանքներէ : Սատակաւին բնակելի չէ եղած , մանաւանդ իմացական ցեղէ :

Լաւ գործեաւ բաւական է ժամուան մը հետազօտութիւն , տեղեկանալու համար անոր միգամածայէն և անհաստատ վիճակը :

Երկու մէթին գոլորշիք կը տեսնուին անոր հասարակածին երկու կողմը , ասոնց վրայի բժիշերն՝ որ յաճախ հաստուած հատուած գոլորշեաք միացեալ են իրարու հետ , յայտնի կ'ընեն իւր թաւալական շարժման երագութիւնը .

Լուսերագի երկու երեսք և բիճերն

այս շարժումն աւելի երագ է հասարակածի քան թէ հեռաւոր լայնութեանց վրայ . վասն զի հասարակածի վրայ 9ժմ 50փ . մէջ կը կատարուի , իսկ անկից 20 . լայնութեան վրայ 9ժ . 55փ .

Յայսմ կը նմանի արեւո՝ որ և սա հեղակ գունա լիներդ աւելի երագ կը շրջի հասարակածի վրայ և գէպ ի բեւեա կը դանդաղի : Այսպիսի շարժումն ինչպէս և հեռագիտաց հետազօտութիւնը միաբան կը ցուցնեն մեզ թէ լուսնթագն մարած արև մ"է , բայց ոչ կատարելապէս ցրտացած որ գեռնոր սկսած է այն հանգամանաց մէջ մանել որոցմէ անցեր է մեր երկիրս

իւր պատմութեան նախկին ժամանակաց մէջ :

Զորս մեծամեծ արբանեակը երագութեամբ կը շրջն իւր շուրջը , անտարակոյս երկար ժամանակէ ի վեր երկրիս պէս պաղած , և թերեւս ընակութիւն եղած պէսպէս գոյութեամբ անոնց որ մեր երկրաւոր կենաց մէջ կը գտուին :

Մօտերս ամերիկացի աստեղագիտմի Վ. Կ. Պիկկէրինդ՝ եղբայր Հարվարդ գպրոցի դիտարանի տեսչին , անդրագարձաւ՝ որ այս արբանեակը ձևերնին կը փոխէին երկարելով և բոլորելով իւր թէ պնդացած չըլպային : Անտարակոյս այս դէպքիս մէջ տեսութեան պատրանք մի կայ :

Ուշինոր գիւտ մը ըրաւ Բեռնարդ (ամերիկացի) վերջին ամենազօրաւոր գործուով մի և յայտնեց այսու Լուսընթագի հինգերորդ փոքրիկ արբանեկի մ"ս գոյութիւնը՝ ծածկուած մոլորակին փայլին ճառագայթէն . Յիշաւի նորօրինակ պիտի երկի մեզ լուսընթագն այդ արբանեկէն , ծածկելով երկից կէսը իւր ընդարձակ սկաւառակով , և թաւալելով իւր վրայ սաստիկ երագութեամբ :

Արդ մինչդեռ կը գիտենք Լուսընթագն որ կը փայլի գիշերուան պահուն երկնից վրայ , այլ ևս չենք նայիր անոր վրայ իւր կէտ մի անծանօթ՝ աստեղաց մէջ գասուած , այլ հսկայ աշխարհ մը ի կերպարանաւորութեան , որոյ մակերեսութիւն վրայ ի հասարակածին կը գառնայ անդադար հոսանք մը 40 բիւր մետր երագութեամբ ի ժամու , պարուրուած գոլորշեաց մէջ , մրրկածուի . պահանջման գործատուն , ուր կը պատրաստուին բոլորովք ապագայ կենաց : Մի խօսքով , պէտք է այժմէն տեսնել ի նմա ապագայ արեային դրութիւն մի :

Պիտի գայ օր մի և չէ հեռի , երբ մեր թշուառ երկիրը շինեալ պիտի

գառնայ տիսուր գերեզման մի շորջ
արեւու, միշտ վառ և անծերանալի:

Պիտի անհետանայ իւր բոլոր պատ-
մութինը, իւր ամենայն փառք պիտի
ունայնանայ: Համօրէն մարդկային ազգ
չարաշար արկածեալ իրենց հետքն
այլ պիտի չկարենան թողուլ. և ոչ իսկ
դամրանաքար մի պիտի նշմարուի այն
տեղ՝ ուր մեր վախճանեալ մոլորակը
իր վերջին շունչն պիտի տայ:

Վաշ, որչափ ծիծաղաշարժ է մարդ-
կային ամբարտաւանութիւնն: ի՞նչ
պիտի ընէլն մարդկութեան երեք քա-
ռորդն՝ եթէ իրենք զիրենք չմուածէին:
Միշտ ցնորից մէջ կ'որորին Եւ մի՛թէ
Սքոպէնհաւէր չի՞ ազգեր մեզի թէ
աշխարհս լոկ մեր գաղափարաց ներ-
կայացումն է: Բայց երբ երկրաւոր
կենաց ձայնը սկսի նուազիլ, մարդ-
կային յետին հայեցուածք անգամ
մ՞այլ պիտի դառնան սեենին Լուսըն-
թագի վրայ, ինչպէս որ կ'ընենք մենք
այսօր և ինչպէս ըրին մեր նախահարը
երկրաւոր դրախտին. այն ժամանակ
անտարակոյս այն մեծ գունտն բնակա-
րան պիտի ըլլայ իմացական էակաց,
այնչափ բարձր քան զմեզ՝ որչափ մենք
կապկէն և շանէն¹: Ո՞ գիտէ, այն բիւ-
րիցս բիւր անհատներէ՝ որ բնակած
են երկրիս վրայ սերբնոց ի սե-
րունդս, արդեք բուռ մի մոխիր պիտի
մնայ, ո՞գիտէ անոնցմէ քանի՛ք անմա-
հութեան արժանացած չեն, և թէ
Լուսնթագ մեծ աշխարհն՝ պիտի ըն-
դունի՞ իւր մէջ, ըստ հոգեկան մասին,
մեր անկարօս մոլորակիս նաւակոծեալ-
ները: Գիտեմ որ պիտի պատասխանէք
ինձ, թէ բիւրաւոր տարիներէն հօն
ևս բան մի չպիտի մնայ: Բայց մի՛թէ
հանդիպած չէ բնաւ աստեղաղարդ գե-
ղեցիկ երեկոյ՝ յորում խորհրդածե-
լով երկնից անհութեան վրայ, զգա-

ծուկը մեղմիկ սարսուզ մի. հանդէպ
խորին զգացման անհութեան և յառ
ւերժութեան:

Փլամարիոն

* *

Ի պատմութենէ գիտեմք՝ որ երբ
յամին 1640 յունուարի 7ին Քալիլէոզ
իւր հնարած հեռաղիտակով աստղեր
կը զննէր, յանկարծ Լուսնթագի մօտ
երեք մանր աստղեր տեսաւ զուգահե-
ռական գիրքով, յորոց երկուքն նորա
աղկողմն էին՝ իսկ միւն ձախակողմն:
Սակայն երկրորդ օրն տեսաւ՝ որ այդ
երեք աստղերնայլ ձախ կողմն կը գը-
տուէին: Այդ երևոյթը չէր կրնար
Լուսնթագի շարժմամբ բացատրել.
պէտք էր որ նոյն աստղեր իրենց գիրքն
փոխած լինէին: Եւ ահա իւր այս կար-
ծիքը ստուգեցին հետեւալ աւուրց գիւ-
տողութիւնք. այլ ևս չտարակուսեցաւ՝
թէ աննոնք նորա արբանեակը են, ու
ըոնք անոր չորս կողմն կը շրջէին: Իսկ
յունուարի 13, 20, 23 օրերը յայտնի
տեսաւ չորս արբանեակ գոյութիւնը և
նոցա շարժումն, զոր և անուանեց յառ
նուն Մերդիկեանց:

Նոյն գիտողութիւնքը կատարուած
կը գտնեմք և ի Գերմանիա Մարիոս
աստեղագիտէն, նոյն տարին և նոյն
օրն: Արդ որո՞ն ընծայելու է
Լուսնթագի արբանեակ գիւտը: Այժմ՝
թէպէս մեծամասնութիւնն գա-
լիկոսի կ'ընծայեն զայն, սակայն Մա-
րիոսի գրած անուամբք կը կոշեն: Այս
գիւտիս հետեւանքն եղաւ հաս-
տատութիւն կոպեսնիկեան գիւտին՝
նկատմամբ արեային գրութեան: Այժ-
ուուհետեւ աստեղագիտութիւնն մեծա-
քայլ յառաջեց, նորանոր գաղտնիք
սկսան յայտնուիլ: Իսկ Լուսնթագի
արբանեակ խաւարման ձեռօք չա-
փեց Հռոմեր լուսոյ երագութիւնը
յամին 1675ին, և 30 բիւր հազար
բամետը գտաւ զայն մի մանրերկրոր-
դի մէջ: Հեռաղիտով գրեթէ ամէն
օր տեսանելի է արբանեակ յաւա-

1. Հեղինակին խանդավառ երևակայութեան
ընծայելու է այս տեղ իմաստափրական վար-
դապետութեան դէմ ըրած սխալն:

րումն, երբեմն և երկուց միանգամայն. զոր օրինակ այս տարի յուլիս 17ին առաջնոյն և երկրորդին. և օգոստոս 2ին առաջնոյն և երրորդին պիտի պատահէ, ի՞նչ տեսարան պիտի լինէլ եթէ դժողովն լուսնթագի մէջ գտուէր՝ ուր տարւոյ մէջ 1483 խաւարմունք արբանեկաց կը տեսնուին, և ոչ պակաս նոյնչափէն՝ արեւութեան գորաւոր դիտակով կը տեսնուի արբանեկի բատուերին լուսնթագի վրայ շրջին: ի՞նչ պէս կը պատահի՝ որ լուսթագն իւր ստուերով մի կամ երկուք միանգամայն խաւարեցնէ, այնպէս ևս կարելի է պատահէլ՝ որ մի կամ երկուքն միասին անցնին լուսնթագի սկաւառակի առջեւն: Երկուց՝ զոր օրինակ առաջնոյն և երկրորդին՝ միանգամայն անցնելն այս տարի յունուարի 15ին պատահեցաւ. և սեպտեմբերի 25ին պիտի պատահի առաջնոյն և երրորդին անցնելն:

Լուսնթագն երկուքը խաւարեցնելու ժամանակի՝ կը նայ ուրիշ մը նորա առջեւն անցնիլ: Այսպիսի դէպք այս տարի չպատահէր. այլ անցնեալ տարի հոկտեմբերի 26ին հանդիպեցաւ, զի մինչդեռ երկրորդն և երրորդ կը խաւարէին, առաջինն լուսնթագի առջեւն կ'անցնէր: Այս տեսարաններէն զատ կը տեսնուի արբանեկաց զիրար խաւարեցնեն. այսպիսի դէպք ամիսն անգամ մը կը պատահի, և երբեմն ամիսն երկու անգամ: Լուսնթագի տրամադիճն այնքան լայն է և արեն այնքան հեռի է իւրմէ, որ իւր ձգած կոնաձեւ ստուերն գրեթէ վերջին արբանեկին կրկին հեռաւորութեան կը հասնի, և ստուերին լայնութիւնն այնքան է՝ մինչեւ չորս արբանեակ եթէ միաշար միմեանց մօտ կանգնին, զամենքն ի միասին կրկին այս խաւարեցնել: Եթէ իրենց պարունակներ նոյն դիրք ունենային, այս կը պատահէր. բայց երեք առաջնոց պարունակաց ուղղութիւնն այնպիսի է՝ որ միշտ կէս բոլորակ կը ձեւացնեն. և իրենց պարունակներ լուս-

սրնթագի տրամադիճէն աւելի ընդարձակ լինելով, չէ կարող սա զամէնքն միանգամայն խաւարեցնել: Արդ անոնց խաւարման կարգն այս է: Առաջին, որ և հինգերորդ՝ ըստ կարգի դիւտին, փոքր է քան զլուսինն, և երկրիս տրամադիճն 79.1/2 որդ մասին չափ է: իւր թաւալսկան շարժման նայելով կը նանք հաստատել՝ թէ ամէն օր պէտք է խաւարի, և երբեմն օրն երկու անգամ ևս: Գտողին հաշուով՝ սա 17ժ. և 36վ. ի մէջ իւր ընթացքը կը կատարէ. այլ ստուգուցաւ՝ որ 44ժ. 56վ. անգամ մը լուսնթագի շուրջ գառնայ. և իւր պայծառութիւն կը հաւասարի 18երրորդ կարգի աստեղ: — Երկրորդն՝ որ նախկին կարգաւ առաջին արբանեկին էր, մեծ է քան զլուսին՝ որքան Փայլածուն այս արբանեկին, և երկրիս տրամադիճն 4/3.2 մասն է. գեղնագոյն է, և իւր պայծառութիւնն 6—7 երրորդ կարգի աստեղ կը հաւասարի. և կը խաւարի 4օր 18ժ. 20վ. 8մ: անգամ մի: — Երրորդն նոյնպէս քան զլուսին մեծ է, և փոքր քան զերկրորդ արբանեկին. իւր տրամադիճն երկրիս 4/3.6 մասն է. և կը համարուի՝ թէ այս արբանեակն խիտ և պինդ ըլլայ քան զամենեսին. և 3օր 13ժ. 18վ. անգամ մի կը խաւարի. իսկ իւր լուսոյ պայծառութիւնն հաւասար է երկրորդ արբանեկի լուսոյն: Չորրորդն՝ պայծառագոյն է քան զամէնքն. և աչօք տեսանելի պիտի ըլլար՝ եթէ լուսնթագի հառագայթք շխափանէին. իւր պայծառութիւնն 5—6 երրորդ կարգի աստեղ լուսոյ կը հաւասարի: Սա մեծ է քան զփայլածու և սակաւէիկ ինչ փոքր քան զշրատ. իւր տրամադիճն երկրիս 4/2.24 մասն է. և կը խաւարի 7ժ. 44վ. անգամ մի: — Հինգերորդն 7երրորդ կարգի աստեղ պայծառութիւն ունի. սակաւ ինչ մեծ է քան զփայլածու, կարմրախառն թուխ գոյն ունի: Նախորդ աստեղագէտք կ'ըսէին, թէ սա լուսնթագի չափ պնդութիւն չունի՝ ու

բոց կարծիքը Փլամարիոն մերժեց : Այս արբանեակո 16օր 16Ժ. 21վ. անդամ մի կը խաւարի :

Լուսնթագն Երեակի ձկողական աղղեցութիւնն ուստի կը է, կը իւր շարժումն չէ մի օրինակ . զի այս երկուց միոյն յառաջացած ժամանակ միւն համեմատաբար յետ կը մնայ իւր ընթացից մէջ : Այս տարբերութեանց բարձրագոյն կէտն է՝ Երեակի համար 49՝, իսկ լուսնթագի համար 24' միայն :

Լուսնթագի արբանեկաց առաջ երթալն և եռ մնալն, կարելի՞ է արդեօք Երեակի նոյն աղղեցութեան արդասիք համարել : Կամ ընդհակառակն, չէ հընար՝ արբանեկաց իրարու վրայ ըրած աղղեցութեան ընծայել . վասն զի ինչ-

պէս լուսինն, որ Երկրիս 1749 մասն է, Երկրիս վրայ՝ մատաւրութեան համար ազգեցութիւն ունի աւելի քան զարեւ ն առ 2 համեմատութեամբ, նոյն պատճառաւ և արբանեակիք լուսնթագի անշուշտ կ'ազդեն իրարու վրայ աւելի քան զերեակ : Եթէ յայսմ Երեակի ազգեցութիւնն նախադաս համարուէր, արբանեկան շեղմունք միայն ի մերձակիտի Երեակին պիտի տեսնուին . իսկ որովհետեւ 'ի հեռակիտին ևս կը պատահին նոյն շեղմունք, ուր Երեակի ազգեցութիւնն խսպառ կը տկարանայ, հաւանական է՝ թէ արքանեկաց փոփոխակի ազգեցութեան արդիւնք են անոնք :

— 300 —

ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ս. ԳՐԱՑ

ԸՍՏ ՀԱՅԿԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻ

Ս

ինչև ցարդ ժամանակադիրք ջանացեր են օտար աղղաց ժամանակադրութիւնը սուրբ Գրոց ժամանակադրութեան պատշաճնեցնել . եղեր են անշուշտ՝ սուրբ Գրոցն այլ օտարազգելոյն հետ համաձայնեցնողներ . սակայն Հայկայ շրջանին հետ համաձայնեցնել ոչ ոք մոտածեր է, և այս է մեր նպատակն :

Ըստ Հայկայ շրջանին Աղամէն մինչև 1888 յետ Քրիստոսի 7800 տարի է . որ է ըսել հինգ ամբողջ շրջան՝ 1460 տարիներու գումարին . Աստիճանէ երեխն կը ձգին Հայկէն մինչև 1888 փրկարակն թուականն, որ է 4380 տարի . Երկուքն այլ Հայկէն մինչև Աղամ՝ 2920 տարի : Արդ եթէ և սուրբ Գրոց ժամանակադրութիւնն Աղամէն մինչև

փրկարակն 1888 թուականն՝ ընէ 7300 տարի, ըսել է՝ թէ սուրբ Գրոց ժամանակադրութիւնն և Հայկայ շրջանն համաձայն կ'ընթանան . որով ժամանակադիրք, այս (Հայկայ) թուականն իրը ուզգիչ կրնան առնուլ . զայս կը մնայ մեղ ապացուցանել :

Հօս հարկ է նախ ակնարկ տալ այլ և այլ ժամանակադրաց թուականաց վրայ : Ինչպէս բազմաթիւ են ժամանակադիրք, այսպէս ևս Աղամէն մինչև Քրիստոս եղած տարիներու թուոց թուականք բազմաթիւ են, որով հարկ կ'ըլլայ այլ և այլ գասակարգութեանց բաժնել : Առաջինն այն է՝ որ զուտ Երրոյականի վրայ հիմնեալ է . պաշտամանք այս թուականիւ՝ կը համարին, թէ ստեղծումն Աղամայ՝ Քրիստոսէ